

Утврђивање да ли је у питању смањење броја запослених више од 10% када је уговор о раду на одређено време закључен за период од 9. марта до 8. априла 2020. године, али је 16. марта 2020. године споразумно престао радни однос запосленом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-2880/2020-04 од 03.8.2020. год.)

Одредбом члана 3. став 1. Уредбе о фискалним погодностима и директним давањима привредним субјектима у приватном сектору и новчаној помоћи грађанима у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19 („Службени гласник РС“, бр. 54/20 и 60/20, у даљем тексту: Уредба), која је ступила на снагу 10. априла 2020. године, прописано је да привредни субјекти у приватном сектору могу да користе фискалне погодности и директна давања прописана овом уредбом под условом да почев од 15. марта 2020. године па до дана ступања на снагу ове уредбе нису смањивали број запослених за више од 10%, не рачунајући запослене који су са привредним субјектом у приватном сектору закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године па до дана ступања на снагу ове уредбе.

Према одредби члана 12. став 1. Уредбе, привредни субјект у приватном сектору губи право на коришћење фискалних погодности и директних давања прописаних овом уредбом уколико у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. ове уредбе, смањи број запослених за више од 10% не рачунајући запослене који су са привредним субјектом у приватном сектору закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. ове уредбе.

Имајући у виду наведено, у случају када је привредни субјект са запосленим закључио уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до 10. априла 2020. године, тај запослени се не убраја у број запослених по основу ког (броја) се рачуна евентуално смањење броја запослених за више од 10%.

Међутим, када је уговор о раду на одређено време закључен за период, у конкретном случају, од 9. марта до 8. априла 2020. године, али је 16. марта 2020. године споразумно престао радни однос (пре истека рока на који је уговор закључен), сматрамо да је на тај начин привредни субјект смањио број запослених у периоду од 15. марта 2020. године до 10. априла 2020. године, у наведеном случају за више од 10% (при чему послодавац у том периоду није засновао радни однос са новим лицем како би поново имао исти број запослених као и пре превременог престанка радног односа на одређено време), па сходно томе нису испуњени услови за остваривање фискалних погодности и директних давања привредним субјектима у приватном сектору сагласно Уредби. Околност да би запосленом (да није раније споразумно престао радни однос 16. марта 2020. године) према уговору радни однос престао 8. априла 2020. године услед истека периода на који је уговор закључен, није од значаја. Наиме, како се за потребе утврђивања броја запослених код послодавца којима је престао радни однос (ради утврђивања да ли је смањење више од 10%) у укупан број запослених не урачунавају они који су закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до 10. априла 2020. године, то се запослени коме је у конкретном случају споразумом са послодавцем престао радни однос пре истека рока на који је уговор о раду на одређено време закључен урачунава у број запослених којима је радни однос престао у наведеном периоду (од 15. марта 2020. године до 10. априла 2020. године) чиме је број запослених смањен за више од 10%.